

GODIBODI 2018

ŠLAJN, BUH, Nula Kelvina, koncerti

7. 6. 2018 ob 20.00

Ljubljanski grad, Hribarjeva dvorana

Festival sodobne avtorske in etno glasbe Godibodi je v zadnjih letih postal sopomenka za kakovostno slovensko avtorsko in etno glasbo ter za celovito koncertno doživetje. Letošnji festival se bo odvil v prvem tednu junija na novi lokaciji, na Ljubljanskem gradu, kjer se bo predstavila vrsta svežih glasbenih projektov. Prvi festivalski dan bodo nastopile tri zasedbe: **ŠLAJN, BUH in Nula Kelvina.**

ŠLAJN, pravilneje linj, je riba, ki se odlično znajde v kalnih, blatnih vodah Cerkniškega jezera, osiromašenih s kisikom. Poimenovana je po avtohtoni folk-country skupini Šlajn, ki se prav tako potika

po nepregledni in zadušljivi močvari slovenske glasbe in je bistra voda mainstreama najbrž nikoli

ne bo ponesla s seboj. Morda razlog tiči v preveč osebno izpovednih tekstih in ponesrečenem

humorju, morda v spodletelih poizkusih imitiranja virtuosov countryja? Ne vemo. Vemo pa, da

ti štirje moške drugače pripovedovati niti ne morejo, čeprav bi morda hoteli.

Kdo pa sploh so ti veličastni štirje, ki se skrivajo za imenom sluzaste ribe? Sašo Kovačič, pevec in kitarist, najlepše verze, ki jih skupina premore, prepeva doma svoji ženi in se s tem poizkuša odkupiti za stvari, ki jih počne narobe in tega ne ve. Goran Kovačević, edini prav zares organiziran in sistematičen član skupine, za svojim bobnarskim setom daje ritem. Klemen Krajc, dobrodušni čemernež, brunda na svojem basu – tako kot brunda, kadar se mu kavbojski škorenj ustavi v blatu obale Cerkniškega jezera. Gašper Kržmanc, idejni vodja in avtor vsega, pa vzdržuje napetost v skupini zaradi skrbi, ali bo prvenec sploh ob pravem času končan. Če fantje ne bi skupaj ali vsak posebej že obiskali vseh odrov daleč naokoli (v kombinaciji s skupinama Nula Kelvina in Smaal Tokk, z Orkestrom Slovenske vojske), skupina Šlajn ne bi imela prav nikakršnega upanja.

Šlajn, Založba Celinka, zavod Godibodi in vsak dan večje število ljubiteljev njihove glasbe pa to upanje in zaupanje ima in ni vrag, da imajo prav!

Sašo Kovačič – glas, kitara

Gašper Kržmanc – kitare, bendžo

Klemen Krajc – bas

Goran Kovačević – bobni

BUH je povsem sveža avtorska zasedba multiinstrumentalista Uroša Buha. Ljubljančan, ki sicer kot bobnar in vokalist s svojim sodelovanjem redno plemeniti številne slovenske zasedbe – omeniti velja vsaj Zaklonske prepeva, Same babe, Natriletno kolobarjenje s praho, Relight, Boštjan Gombač in Kradljivci časa, Josip Brass –, se je tokrat odločil stopiti v ospredje, ob sebi pa je zbral izjemne glasbenike, s katerimi so v studiu Lotos Music v Šentjerneju posneli deset novih skladb. Zasedba BUH bo junija 2018 pri Založbi Celinka izdala svoj prvenec desetih skladb, na katerem se Uroš Buh prvič predstavlja kot avtor vseh besedil, glasbe in aranžmajev ter kot glavni vokalist. Ploščo so sicer zmiksali na Hrvaškem pod taktirko mojstra analogne produkcije Hrvoja Nikšića, pod mastering pa se je podpisal glavni producent skupine Pink Floyd in Davida Gilmourja, Andy Jackson iz Tube Masteringa.

Uroš Buh – kitara, glas
Vid Drašler – bobni
Jošt Drašler – basovska kitara, glas
Mario Babojelič – kitara
Ambrož Božiček – rhodes, hammond
Metod Banko – akustična kitara, glas
Višnja Fičor – glas

Skupina **Nula Kelvina** je pred svojim novim podvigom. Gre za devet svežih pesmi, ki bodo izdane na novi zgoščenki z naslovom Talenti. Nekonvencionalen pogled na psiho-socialne in intimne odnose je sicer že stalnica skupine in se zrcali v provokativnih, rahlo strupenih, a tudi liričnih besedilih, zabeljenih z besednimi igrami. Glasba izpod peresa Klemena Kotarja, Gašperja Kržmanca in Marka Boha je žanrsko razpeta med ostro rock poetiko in izvirnimi pop prijemi s pridihom jazza, na trenutke pa zveni šansonsko. Na ta način člani zasedbe Nula Kelvina uspejo ustvariti posrečeno simbiozo glasbe, besedila ter aranžmajev, obogatenih s saksofonom, harmoniko in brenkali, kot sta bendžo in ukulela. Skupini se je tokrat pridružila Ana Marija Mitič, s katero so sodelovali na odrskih deskah že pri prejšnjem projektu – gledališko-glasbeni predstavi Levak na luni. S svojim žametno ostrim, kabaretsko obarvanim vokalom prinaša Ana v skupino razsežnost svežine in spontanosti. Kako talentirani so, se bo izkazalo na koncertu v okviru festivala Godibodi.

Marko Boh – glas, klaviature, spremljevalni glas
Ana Maria Mitič – glas, spremljevalni glas
Klemen Kotar – bas, saksofon, sintetizatorji, spremljevalni glas
Gašper Kržmanc – kitara, bendžo, ukulela, spremljevalni glas
Miha Kržmanc – bobni

GODIBODI 2018

Orkestrada, Počeni škafi, Teo Collori & Memento Cigano, koncerti

8. 6. 2018 ob 20.00

Ljubljanski grad, Hribarjeva dvorana

Festival sodobne avtorske in etno glasbe Godibodi je v zadnjih letih postal sopomenka za kakovostno slovensko avtorsko in etno glasbo ter za celovito koncertno doživetje. Letošnji festival se bo odvil v prvem tednu junija na novi lokaciji, na Ljubljanskem gradu, kjer se bo predstavila vrsta svežih glasbenih projektov. Drugi festivalski dan bodo svoje nove projekte predstavile zasedbe **Orkestrada, Počeni škafi** in **Teo Collori & Memento Cigano**.

Orkestrada je glasbena zasedba petih samosvojih glasbenikov. Nastala je leta 2010 na pobudo pesnice in vsestranske ustvarjalke Rade Kikelj Drašler, ki se je po vrsti let, ko je svoje pesmi interpretirala sama, povezala z glasbeniki, ki znajo uglasbiti besedila in razumeti pojem zaigrane poezije. Naslov njihove nove plošče je *Utrip*. Z istoimensko pesmijo je Orkestrada leta 2013 zmagala na festivalu slovenskega šansona. Utrip je osebnoizpovedna pesem, ki govori o intimnem doživljanju sveta ter prinaša sporočilo življenja in smrti. Na plošči so še skladbe: Blažena, Zvonec, Neurje, Tajkuni, Gumb, Košček sanj, Mala zvezda in Proslava. Med naštetimi pesmimi izstopa družbenokritična skladba z naslovom Tajkuni, v kateri avtorica tematizira upor ljudstva, ki političnemu svetu ni razumljiv, prepad med kulturo in kapitalizmom ali prepad med tistimi, ki so premožni na račun drugih, in tistimi, ki

se s svojim delom borijo za vsakdanji kruh. Vsa besedila, ki so avtorsko delo pevke, so izšla tudi v pesniški zbirki z naslovom *Košček sanj*, ki je izšla leta 2015 pri Humanističnem in umetniškem društvu O. Orkestrada zdaj končno izdaja svoj drugi album. Radina odrska interpretacija je še najbližje izrazu psihedelični šanson. To lahko še posebej zaznamo v skladbi *Košček sanj*, ki govori o osebnem iskanju sreče ter iluzijah, s katerimi se ljudje v svojem bivanju vsakodnevno srečujemo.

Thierno Diallo – kontrabas
Boštjan Franetič – električna kitara
Asja Grauf – prečna flavta
Vid Drašler – bobni
Rada Kikelj Drašler – vokal

Počeni škafi so ulični swing bend iz Ljubljane. Navdih črpajo iz tradicionalnega jazza, ki ga preigravajo nemuzejsko, živo in samosvoje. Nekaj pesmi so prevedli v slovenščino, v avtorskih skladbah pa se spogledujejo tudi s šansonom. Slovijo po dolgih, več kot triurnih koncertih, radi pa igrajo tako na ulicah kot v koncertnih in plesnih dvoranah. So mešanica nasprotujočih si elementov: starega in modernega, intimnega in razvratnega, elegantnega in eksplozivnega, poetičnega in razburljivega. Predvsem pa so nekaj, kar močno diši po ljubezni. *Stroj za sušenje solz* je dolgometražni prvenec Počenih škafov. Vsebuje devet avtorskih pesmi, ki so ganljive in duhovite in si ne zatiskajo oči pred tem, kako zelo različni zadevi sta ljubezen in sreča. Izjemen vokal Marjete Prudič vas bo popeljal v pretresljiv svet čustev in hrepenenja, plesa, solz in veselja, v katerem si boste želeli dolgo ostati in iz katerega zagotovo ne boste prišli nedotaknjeni.

Marjeta Prudič – vokal, klarinet
Matevž Zlatnar – trobenta
Andraž Gnidovec – pozavna
Primož Petohleb – tuba, bariton
Tadej Kovačič – kitara
Jakob Grčman – bendžo, kontrabas
Nejc Juren – ribežen

Predstavitveni posnetki:

<https://youtu.be/6hWwrFRiYGg>
<https://youtu.be/Dg7HM7CORpU>
https://youtu.be/aycLaQjB_gl

Teo Collori & Momento Cigano je skupina, ki igra izvrstno mešanico romske in plesne swing glasbe. Gre za projekt, v katerem se nostalgija prepleta z novimi zgodbami, saj fantje izvajajo svežo avtorsko glasbo v stilu, ki nas popelje v obdobje salonov, cigar, čarlstona in lakastih čevljev. Na festivalu Godibodi bodo premierno predstavili novo ploščo »Kamerato Muzikante«. Zasedbo sestavljajo akademsko izobraženi glasbeniki, ki sicer v svoji pop različici nastopajo kot spremljevalna zasedba vsem znanega Magnifica. Njihova prva plošča *Hot Club Piran* je bila na glasbenem portalu Muzikobala izbrana za album leta 2015, leto kasneje pa so njihovo kvaliteto prepoznali tudi v Ameriki, kjer so ploščo izdali pri svetovno znani založbi Lowtemp.

Teo Collori – kitara
Matija Krečič – violina
Matej Kužel – klarinet
Jan Gregorka – bas
Metod Banko – kitara

Predstavitveni posnetki:

<https://www.youtube.com/watch?v=5r7NOOGqKxo>

<https://www.youtube.com/watch?v=SCHr1ccwFdk>

GODIBODI 2018

Festivalska produkcija: Metulji gredo v nebo

Revija pesmi Roka Vilčnika: SEVERA GJURIN, MAJA KEUC, BILBI, gostje: ANA MRAVLJE, NOA VILČNIK IN BRODOLOMEC ter predskupina TAJA BOŽIČ, koncerti

9. 6. 2018 ob 21.00

Ljubljanski grad, Grajsko dvorišče

Vstopnina

Festival sodobne avtorske in etno glasbe Godibodi je v zadnjih letih postal sopomenka za kakovostno slovensko avtorsko in etno glasbo ter za celovito koncertno doživetje. Letošnji festival se bo odvil v prvem tednu junija na novi lokaciji, na Ljubljanskem gradu, kjer se bo predstavila vrsta svežih glasbenih projektov. Tretji, zadnji festivalski dan bo na sporedu festivalska produkcija z naslovom **Metulji gredo v nebo**. Prisluhnili bomo lahko reviji pesmi Roka Vilčnika, ki jih bodo izvajali SEVERA GJURIN, MAJA KEUC, BILBI, ANA MRAVLJE, NOA VILČNIK IN BRODOLOMEC. Predskupina festivalske produkcije bo TAJA BOŽIČ z zasedbo Kirkwaalds.

Rok Vilčnik je književnik, avtor pesniških zbirk Sanje (samozaložba, 1994), Pogrešanke (Locutio, 2004) in Zdravilo za Ano (Litera, 2015), sicer pa priznan sodobni slovenski dramatik. Nazadnje so tri njegove drame izšle pod naslovom Ameriška trilogija (Litera, 2013). Je avtor številnih radijskih iger ter prozaist; izdal je roman Mali ali kdo si je življenje zmislo? (Mariborska literarna družba, 2001) in eksperimentalno novelo Deset let razmišljanja (Litera, 2005). Pomemben del njegovega opusa je namenjen tudi otrokom in mladim, ki jim je med drugim namenil Vesoljne pravljice (Locutio, 2001) in dve lutkovni igri: Čombo, sončni kralj (Aristej, 2004) in Babica Marmelada (Aristej, 2006). Doslej je doma in v tujini doživelo premiero že več kot 30 njegovih gledaliških tekstov. Nekaj let je bil zaposlen kot dramaturg v Mestnem gledališču Ptuj. Je eden od scenaristov najuspešnejše slovenske humoristične televizijske nanizanke Naša mala klinika ter serij Lepo je biti sosed, Trdoglavci, Ena žlahtna štorija in drugih, pisec glasbenih besedil (Severa Gjurin, Neisha, Bilbi ...) in ustanovitelj glasbenih skupin Patetico, Papir in Pliš. Leta 2000, 2008 in 2016 je dobil Grumovo nagrado za najboljšo slovensko dramo (za To, Smeti na Luni in Ljudski demokratični cirkus Sakešvili), leta 2004 žlahtno komedijsko pero za najbolje napisano komedijo Pavlek, ki je zmagala tudi na Festivalu monodrame Ptuj 2004, leta 2014 pa Glazerjevo listino za Ameriško trilogijo. Njegovo zadnje literarno delo je roman Človek s pogledom (Litera 2016).

Taja Božič prebira klavirske tipke in v svojem lastnem stilu pripoveduje glasbeno zgodbo z Rokovim liričnim besedilom. Glasba in besede se povežejo ter v svoji iskrenosti kličejo vse, ki so že srečali svoje srce na kateri izmed poti, ki jih opevajo. To je glasba za tiste, ki so že

izgubili, pa tudi naši ljubezen ... eno samo zvezdo proč, ki ni tako daleč od nas. Predstavlja se v skupini, ki jo je poimenovala The Kirkwaalds. Glasbo in aranžmaje piše sama, sodelujočim glasbenikom pa znotraj forme omogoča, da se izrazijo, saj je na koncu koncev njeno merilo kreativnost in skupna igra, iz katere se napaja vsak jazzovski glasbenik.

Nino Korošak Serčič – bobni

Hrvoje Kralj – bas

Tine Veleom – kitara

Natalija Tumpej - vokal